

Tolkningsfrågor

- 1) Ska portionsförpackningar av honung som packas i en kartong försedd med samtliga märkningsuppgifter, inklusive angivelse om ursprungsland, och som varken säljs som portionsförpackningar till slutkonsumenterna eller tillhandahålls storhushåll som enskilda förpackningar, anses utgöra "färdigförpackat livsmedel" i den mening som avses i artikel 1.3 b i direktiv 2000/13/EG⁽¹⁾ och artikel 2.2 e i förordning (EU) nr 1169/2011⁽²⁾, för vilka det finns ett motsvarande märkningskrav, eller utgör sådana portionsförpackningar av honung inte färdigförpackade livsmedel för vilka märkningskrav gäller, på grund av att de inte säljs styckvis?
- 2) Ska frågan besvaras annorlunda om dessa portionsförpackningar när det gäller storhushåll inte bara erbjuds i redan sammansatta rätter som säljs som en enhet utan de även säljs styckvis?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EUT L 109, s. 29).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 9 mars 2015 – Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH mot Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

(Mål C-117/15)

(2015/C 198/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Motpart: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska frågan om huruvida det föreligger en "återgivning för allmänheten", i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29⁽¹⁾ och/eller i den mening som avses i artikel 8.2 i direktiv 2006/115⁽²⁾, alltid bedömas enligt samma kriterier, nämligen att

— en användare agerar med full kännedom om följderna av sitt handlande för att ge tredje part tillgång till ett skyddat verk som vederbörande annars inte hade fått tillgång till,

— "allmänheten" avser ett obestämt antal potentiella tittare eller åhörare och förutsätter ett ganska stort antal personer, varvid osäkerheten består i fråga om "personer i allmänhet", alltså inte personer som tillhör en viss privat krets, och det med begreppet "ganska stort antal personer" måste vara fråga om ett visst minsta antal, varför kriteriet således inte uppfylls när det är fråga om alltför små eller till och med obetydliga kretsar av berörda personer, varvid det i detta sammanhang inte bara är av betydelse hur många personer som vid ett och samma tillfälle har tillgång till ett och samma verk, utan även hur många av dem som i följd efter varandra har tillgång till verket,

- verket återges för en ny del av allmänheten, det vill säga en allmänhet som inte beaktades av upphovsmännen till det skyddade verket när de tillät att verket användes för återgivning till den ursprungliga publiken, såvida inte den efterföljande återgivningen sker med hjälp av en annan teknik än den som använts för den ursprungliga överföringen, och
- det inte saknar betydelse att den aktuella användningen har ett vinstsyfte, samt att allmänheten dessutom är mottaglig för återgivningen och inte har "nåtts" av en ren slump, varvid detta inte är en tvingande förutsättning för en återgivning för allmänheten?
2. Ska bedömningen, i sådana mål som det vid den nationella domstolen – där ett rehabiliteringscenter i sina lokaler installerat tv-apparater till vilka rehabiliteringscentret överfört en signal och på så sätt tillgängliggjort tv-sändningar –, av frågan huruvida en återgivning för allmänheten i den mening som avses med begreppet "återgivning för allmänheten" föreligger, göras mot bakgrund av artikel 3.1 i direktiv 2001/29, eller ska bedömningen göras mot bakgrund av enligt artikel 8.2 i direktiv 2006/115, när de tillgängliggjorda tv-sändningarna berör ett stort antal parter, i synnerhet kompositörer, textförfattare och musikförläggare, men även utövande konstnärer, fonogramframställare upphovsmän till litterära verk samt dessas förläggare?
3. Ska det i sådana mål som det vid den nationella domstolen – där ett rehabiliteringscenter i sina lokaler installerade tv-apparater, till vilka rehabiliteringscentret överfört en signal och på så sätt tillgängliggjort tv-sändningar för sina patienter – anses föreligga en "återgivning för allmänheten" enligt artikel 3.1 i direktiv 2001/29 eller enligt artikel 8.2 i direktiv 2006/115?
4. För det fall att frågan huruvida det föreligger en återgivning för allmänheten i detta avseende ska besvaras jakande, står då EU-domstolen fast vid sin rådande praxis att det inte är fråga om någon återgivning för allmänheten när skyddade fonogram överförs via radiosändningar till patienter hos en tandläkare (se dom av den 15 mars 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012: (3)) eller andra liknande inrättningar?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EUT L 376, s. 28).

(³) EUT C 2012, 140.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polen) den 9 mars 2015
– Biuro podróży "Partner" Sp. z o.o, Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej mot Prezes Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

(Mål C-119/15)

(2015/C 198/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Biuro podróży "Partner" Sp. z o.o, Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej

Motpart: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów